

[Behnke]

Når jeg så spørger, om det er muligt at tage pengene fra ulandsmidlerne, er svaret også nej, selv om ½ mia. kr. fjernes over 5 år fra ulandsmidlerne; det var der sikkert ingen der opdagede, ikke engang i Danida. Ifølge de statsrevisorrapporter, vi har fået, tyder det jo på, at man oven i købet tit har svært ved at finde ud af, hvad man skal anvende pengene til. Men det duer altså heller ikke.

Så må vi have et svar fra regeringen på, hvor den halve milliard skal komme fra, når det er sådan, at vi lever under stramme budgetter.

Når miljøministeren skal replicere på spørgsmålet om, hvorvidt Miljøministeriets budgetter er steget i de senere år, så siger miljøministeren: Jamen det er, fordi der er kommet en hel masse flere opgaver. Ja tak, men når man for 50 og for 100 år siden ikke gjorde ophævelser over nogen af de ting, der fandt sted dengang, så er det jo også, fordi dengang var så fine måleinstrumenter, som man har i dag, slet ikke opfundet. Man anede ikke, at der var de pågældende ting i vandet, for man var på daværende tidspunkt slet ikke i stand til at måle det. Det er altså et selvskabt problem.

Når vi så ser på nogle af de forslag, der kommer til behandling senere på dagen, hvor man skal have tilladelse til opdræt af vilde rotter, og jeg ved ikke hvad, så tyder det også på, at man påtager sig rigeligt mange opgaver inden for Miljøministeriet.

Men når miljøministeren nu gør opmærksom på, at vi kan overføre midler fra forsvaret til miljøet på grund af den positive politiske situation i Øst og Vest, så er spørgsmålet: Hvis nu man opruster igen i Øst, vil man så kunne tage midler fra miljøet til forsvaret igen til den tid?

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det er jo mærkeligt, at miljøministeren slet ikke har villet åbne for noget som helst.

Vi står foran at skulle vedtage et beslutningsforslag, der er på 500 mio. kr. Det minder mig faktisk lidt om den dér sang: »Hvis jeg var en rig mand . . .« – så ville jeg gøre dit og dat. Men da man nu ikke er det, så ved man egentlig ikke rigtig. Det er jo lånte fjer det hele.

Men selv om Fremskridtspartiet principielt er imod disse 500 mio. kr. til Østlandene, så er vi ikke uvillige til, hvis beslutningsforslaget mod forventning skulle blive vedtaget, at pege

på, hvor disse penge kunne tages fra, hvis da endelig den grusomme situation skulle fremkomme. Vi ved nu som det eneste, at miljøministeren ikke vil tage pengene fra Miljøministeriets konto, og vi ønsker ikke nye gebyrer til dansk erhvervsliv; og jeg tror heller ikke miljøministeren inderst inde ønsker det selv. Men hvis nu miljøministeren kommer i dårligt selskab og falder i ulykke ovre hos Socialdemokraterne, så kunne det jo godt ske, at der kom nogle gebyrer alligevel, og det vil vi helst undgå.

Skulle man så vælge mellem pest og kolera, ja, så er der jo ulandsbistanden, man eventuelt kunne kigge på i stedet for, og det er derfor, jeg siger, at selv om vi principielt er imod det her, så vil vi dog forsøge at redde miljøministeren fra de nye ulykker, som ministeren er i færd med at kaste sig ud i.

Formanden:

Så kommer den sidste korte bemærkning, den er til hr. Glistrup

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Når miljøministeren siger, at en krone i miljøstøtte anvendt i Østlandene kan være bedre end en krone anvendt andre steder, så har hun som sædvanlig sine ben plantet i en fjern fortid. Det var rigtigt i 1960'erne, i 1970'erne og et langt stykke op i 1980'erne. Men miljøministeren har måske bemærket, at det, der sker i øjeblikket i Østlandene, er en ret kaotisk og forvirrende udvikling, og skal man anvende nogle penge til miljøformål, så skal man gøre det et sted, hvor man kan disponere langsigtet, og det kan man ikke i Østlandene i øjeblikket.

For så vidt angår det sted, hvor Danmark måske har mest interesse, nemlig Østtyskland, er der god udsigt til, at der kommer Anschluss til det rigeste land overhovedet i Europa, måske i verden, og at de derfor med den store grønne bevægelse, man nu engang har i Tyskland, får klaret deres miljøinvesteringer, uden at de fattige danske skatteydere skal være der. Det er lige så fjollet at yde hjælp til Østtyskland i dag, som det var at yde hjælp til Østrig i februar 1938.

Når man så ser på Polen, Tjekkosllovakiet, og hvem der ellers er tale om, så er situationen den, at der ikke er nogen som helst, der aner,